

изъ чорбаджиискя посланъ камени прочи двои? ~~и~~ тя се втрени въ лицето на Бълковина, все тъй мълчалива и таинствена. Ратакинята ~~сидеше~~ и занесе коматъ хлѣбъ съ сирене, но бабата махна съ ръка и отказа.

-Туй ли е Чорбаджи Бълковия Дворъ? - попита тя, като още веднажъ хвърли погледъ наскоро, и тебѣ разбираха по израза на лицето, че тя е съ умѣтъ си.

-Туй е баба - отговори самата чорбаджиика - Защо питащъ?

-Бабата поклати глава. - Ами той къде е?

-Тамъ го сега баба. Не е въ къщи.

-Ами ти коя си? - попита бабата.

Жна му - отговори зачулена Бълковина.

-Тбѣ си и мислѣхъ - каза бабата. - ама ето ти на среца. Я, слушай, кажи на ратакинята

-та да си отиде, че ще ти кажа азъ нещо, табѣжъ та тя да не чуе.

Слугинята се отдаличихъ и бабата започнахъ да говори нещо на чорбаджиик ата, а

тя слушахъ съ голѣмо внимание и когато бабата свъръ разказътъ си, чорбаджи Бълковина

изведнажъ се развълнува и почесахъ отъ ушите. Тя веднага я заведе въ кухнята и тамъ,

както си говорили никои ~~разказа~~, тогава бабата ~~ни~~ нито видѣ

нищо му. Въ града се говореше, че тая милозливна старушка дошла нѣкаде отъ Одринско

и заминала неизвесно къде. Минава отъ ~~тамъ~~ тамъ и ето изведнажъ селници отъ

близкитѣ села разказваха, че я изверили нѣде въ стѣнцата, ударена съ нещо те-

-жко въ главата. Челепѣтъ билъ разбитъ и отъ послѣдствата мух отъ него веднага

Отъ тогава въ чорбаджииската къща започнаха всекидневни кавги между чорбаджи-

ята и жена му. Тя плетела вошки дѣно и кимнала Бълка съ най-лѣпти клетви. Разни

сѣзници се занимаваха съ тая събитие, но никои не можеше да каже какво точно е

станало и какво е скарало съпрузитѣ. Никои казваха, че чорбаджииката била про-

-квината и че тая клетва сигурно, карало и да било че се изпълни: чорбаджи Нета

ще изстъхне като вода и че се се схване, заради нѣкакъвъ голѣмъ грѣхъ на мѣстни

си, извършенъ отъ него на младини. Какъвъ е обаче тоя грѣхъ, слуховитѣ не се ско-

-ждаха единъ съ единъ и обѣа извѣречно разни и многоброкни. *Седми разказа*

, че тая таинствена старушка била майка на нѣкакъвъ търговецъ, много богатъ и мно-

-го известень, когото чорбаджи Бълко ужъ билъ ограбилъ и докаралъ до просешка то-

-яга, дръпъ пакъ твърдѣха, че никакъвъ търговецъ нѣма, ами чорбаджи Бълко билъ

женень и ималъ три деца, които оставилъ нѣкаде изъ Одринско и тая баба била май-

-ка на жена му т.е. негова тѣща. Трети *у*срстваха, че нито едното, нито другото не

е истина, ами нѣкаде хората на чорбаджи Бълка заклали и ограбили една вдовица